

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

ČERVEN 2024

372

ČERVEN 2024

1	so	8. týden v mezidobí	první sobota
2	NE	NEDĚLE 9. V MEZIDOBÍ	
3	po	památka sv. Karla Lwagy a druhů, mučedníků	
4	út	9. týden v mezidobí	
5	st	památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	
6	čt	9. týden v mezidobí	první čtvrtek
7	PÁ	SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	PRVNÍ PÁTEK
8	so	památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie	
9	NE	NEDĚLE 10. V MEZIDOBÍ	
10	po	10. týden v mezidobí	
11	út	památka sv. Barnabáše, apoštola	
12	st	10. týden v mezidobí	
13	čt	památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele Církve	
14	pá	10. týden v mezidobí	
15	so	památka sv. Víta, mučedníka	
16	NE	NEDĚLE 11. V MEZIDOBÍ	
17	po	11. týden v mezidobí	
18	út	11. týden v mezidobí	
19	st	11. týden v mezidobí	
20	čt	11. týden v mezidobí	
21	pá	11. týden v mezidobí	
22	so	11. týden v mezidobí	
23	NE	NEDĚLE 12. V MEZIDOBÍ	
24	PO	SLAVNOST NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	
25	út	12. týden v mezidobí	
26	st	12. týden v mezidobí	
27	čt	12. týden v mezidobí	
28	pá	12. týden v mezidobí	
29	SO	SLAVNOST SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ	
30	NE	NEDĚLE 13. V MEZIDOBÍ	

Drazí farníci a přátelé naší farnosti.

Vstupujeme do posledního měsíce školního roku, ve kterém si vždy připomínáme dvě srdce, která jsou ze své duchovní podstaty nejdokonalejší z pohledu absolutní lásky. Nejsvětější Srdce Ježíšovo a Neposkvrněné Srdce Panny Marie. Srdce našeho Pána je ze své Božské podstaty naplněno jedinečnou Boží láskou, která se touží rozlévat do srdcí všech lidí, aby každý mohl poznat plnost a jedinečnost pravé lásky. Srdce naší nebeské Matky vyniká odpovědí na Božskou lásku Srdce Ježíšova, a proto nejdokonalším způsobem odráží Boží lásku ve svém přirozeném životě. Láska volá po lásce, protože netouží a nechce nic jiného než lásku. Právě pojem LÁSKA spojuje tato dvě nejčistější srdce, která ale nejsou ušetřena bolesti vycházející z nepochopení, a dokonce odmítnutí žít opravdovou láskou. Probodené Kristovo srdce na kříži není pouhým aktem fyzické bolesti a potupy, ale výrazem nejvyšší Lásky v ochotě dát úplně a zcela vše, a proto tedy ze svého nitra vylít plnost očišťující vody a krve upozorňující nás na dvě nejdůležitější a nejpotřebnější svátosti, které nám otvírají přístup k Bohu, a tedy k nebi – křest a eucharistii. Svátost křtu přijímáme díky bezmezné a dokonalé oběti Krista na kříži, která nás usmíruje s Otcem a činí z nás děti Boží. Avšak tato oběť je nemyslitelná bez lásky Boží k člověku a ke stvoření, protože jiné logické odůvodnění neexistuje. Je to tedy láska, která žene Krista na kříž a je to láska, která na kříži otevírá jeho Božské srdce, aby každý mohl zcela svobodně a dobrovolně proniknout do její podstaty a přijmout ji za svou a tím mít účast na jejím životě – životě Trojjediného Boha. Jsme vůbec alespoň trochu schopni proniknout nezměrnost Kristova sebeodevzdání, a tedy jeho nevýslovné a nepochopitelné lásky, která proměňuje svět, a především život člověka? Troufám si tvrdit, že nikoliv. Existuje však jediný člověk, který je nejen schopen pochopit, ale dokonce v nejdokonalejší míře lidských schopností odpovědět na tento nezměrný Boží dar – Matka Boží Panna Maria. Důvodem k tomu je její srdce, které je nedotčené hříchem, a proto je schopno vnímat cenu Božské lásky a podle lidských měřítek na ni dokonale odpovídat. To znamená odevzdat se se vším, zcela a úplně podle vzoru Kristova. Nemít nic svého, nýbrž vše dát Bohu a bližnímu z dokonalé lásky, která chce nejenom napodobit, ale i žít láskou Boží. Prosme v tomto měsíci obě zmíněná srdce, aby nám pomohla žít životem opravdové a čisté lásky, která jako jediná může a zároveň i chce proměnit tento svět, který mnohdy nejen zapomíná, ale dokonce i popírá skutečnost Božské lásky a chce si vystačit pouze se svým egoistickým uspokojením. Právě proto jsou lidé bez Boha rozčarování a rozzlobení, protože jim jejich snaha po uspokojení vytrvá jen krátký čas a potom přichází kruté a zároveň bolestné vystřízlivění, které jasně ukazuje, že láska s velkým L není v uspokojení sebe sama, ale v sebeodevzdání. Kéž se zvolání na konci litaní k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu stane zvláště v tomto měsíci naší častou střelnou modlitbou, která nám pomůže žít pravou láskou činící z nás pravé děti Boží.

Ježíši tichý, Srdce pokorného, přetvoř naše srdce podle Srdce svého.

To vám přeje a v modlitbě vyprošuje P. Vít

JAK SE ZMĚNIL ŽIVOT DÍVKY, KTERÉ SE BĚHEM SVĚTOVÝCH DNŮ MLÁDEŽE VRÁTIL ZRAK?

Jimena, mladá žena, které se vrátil zrak po přijetí svatého přijímání během Světových dnů mládeže (SDM) v Lisabonu v srpnu 2023, popsala agentuře ACI Prensa, jak tento okamžik prožívala, o svém návratu domů a o podrobnostech zvláštního setkání s papežem Františkem během pouti, kterou se svou rodinou podnikla do Říma, aby poděkovala Panně Marii za tento zázrak.

Sedmnáctiletá dívka dva a půl roku trpěla 95% ztrátou zraku kvůli krátkozrakosti. Do Lisabonu cestovala z Madridu se skupinou z Opus Dei. V předcházejících dnech příbuzní a známí mladé ženy zorganizovali společnou modlitbu nověny k Panně Marii Sněžné. Jejich svátek se slaví 5. srpna, tedy ve stejný den, kdy se dívka vrátil zrak.

V madridské kavárně, kde Jimena a její otec poskytli rozhovor, jako by se zastavil čas. S výrazem plným světla a naděje Jimena podrobně vzpomínala na to, co cítila v onen den, kdy se loni uzdravila. “Když jsem se vrátila od svatého přijímání, sedla jsem si do lavice a veškerá nervozita, kterou jsem cítila, najednou zmizela. Poté jsem si klekla, zavřela jsem oči a pocítila velký klid.”

Po přijetí eucharistie v kostele v Évora de Alcobaça, ve městě severně od Lisabonu, mladá žena ucítila potřebu plakat, ale nebyl to normální pláč, vzpomíná. “Začala jsem plakat, protože jsem pocítila pokoj, to se mi nikdy předtím nestalo; nevěděla jsem, že člověk může rozplakat pokoj. Byla jsem úplně klidná, jako bych uvnitř věděla, co se stalo, aniž bych otevřela oči. A pak jsem je otevřela, osušila si slzy a viděla jsem všechno: oltář, svatostánek... Když skončila mše svatá, zvedla jsem se a přečetla modlitbu k Panně Marii Sněžné, abych jí poděkovala.” Po návratu z Portugalska navštívila svou oční lékařku. “Nedokázala jsem jí to vysvětlit, byla jsem velmi dojatá. A pak mi také lékařka řekla, že pokud bych se někdy vyléčila, nikdy by to nebylo okamžité.” “V podstatě nám řekla, že to nemá žádné logické vysvětlení, že v rámci lékařských možností mohla být Jimena postupně vyléčena do svých 40 nebo 45 let. Takže taková možnost tu byla, ale tak náhle se to nikdy nestalo,” řekl otec dívky. Schůzka s lékaří byla podle něj velmi příjemná. Vyprávěl, že všechny sestry byly nadšené, a objímaly ji. Jimeně znovu udělali všechny testy a potíže zcela zmizely. Od té chvíle je Jimena každý den vděčná za zázrak, díky němuž pochopila, že je třeba padnout do Boží náruče, protože jeho plány jsou mnohem větší než ty naše. Jde spíše o důvěru než o to, abychom se snažili svůj život víry zavést tam, kam chceme. Po návratu ze Světových dnů mládeže napsala Jimena dopis papeži Františkovi, aby mu vyprávěla o svém zážitku. Odpověď Svatého otce na sebe nenechala dlouho čekat. František povzbudil ji i její rodinu k pouti do baziliky Santa Maria Maggiore (Panny Marie Větší), známé také jako bazilika Panny Marie Sněžné, jedné z nejvýznamnějších římských bazilik, k níž má papež zvláštní vztah.

Pokračování v dalším čísle.

První sobota v měsíci

Sobota 1. 6. mše sv. v 8.00 v kostele sv. Prokopa

Sbírka na splátku farního úvěru

neděle 2. 6. (všechny kostely)

Výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

Čtvrtek 6. 6. po mši sv. adorace do 20.00 – sv. Prokop

První pátek v měsíci

Pátek 7. 6. mše sv. v 18.00 v kostele sv. Prokopa

Památka Neposkvrněného Srdce P. Marie

Sobota 8. 6. mše sv. v 8.00 v kostele sv. Prokopa

Úklid kostelů

sobota 8. 6. mše sv. v 8.00 – sv. Prokop

pátek 14. 6. od 15.00 – sv. Roch

sobota 15. 6. od 9.00 – sv. Anna

Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Pátek 7. 6. mše sv. v 18.00 v kostele sv. Prokopa

Slavnost Narození sv. Jana Křtitele

Pondělí 24. 6. v 18.00 u sv. Prokopa

Sbírka na bohoslovce

Neděle 23. 6. (všechny kostely)

Slavnost sv. Petra a Pavla – doporučený svátek

Sobota 29. 6. v 8.00 u sv. Prokopa

Setkání katechumenů – hovory o víře

Neděle 2., 9., 16. a 23. 6. od 18.00 – farní centrum

Setkání modlitební skupiny

Středa 12. 6. ve farním centru od 19.00

Noc kostelů - pátek 7. 6.

Kostely budou otevřené následovně:

Sv. Prokop – 17.00 – 23.30

Sv. Anna – 18.00 – 22.00

Sv. Roch – 17.00 – 22.00

AUTO PRO DAMIÁNA

Málokdy sem krom postní a adventní kasičky přidáváme výzvy k solidaritě, ale v nedávné době se na sociálních sítích z ověřených zdrojů začala šířit prosba o finanční příspěvek na zakoupení speciálního vozu pro patnáctiletého Damiána s vrozenou vadou mozku, který je závislý na péči svých rodičů.

Vzhledem k tomu, že se jedná o syna našich bývalých farníků, rozhodli jsme se oslovit s prosbou o podporu rovněž Vás, abychom dokázali, že farnost je více než společenství náhodných lidí, ale že jsme propojeni skutečným poutem v Ježíši Kristu.

Michala, tatínka Damiána, si řada z Vás může vybavit jako ministranta, jenž svým hlasem zdobí liturgické slavnosti, ať už svojí interpretací žalmů nebo Velikonočního chvalozpěvu. Dokonce i Damián naše společenství v doprovodu rodičů navštěvoval.

Příspěť lze přes webovou stránku [Donio.cz](https://www.donio.cz), která se osvědčila již v mnoha případech. Jako příklad uvedme úspěšně provedenou sbírku na dvouletého Martínka s AADC syndromem, jenž mohl podstoupit v zahraničí nákladnou a velmi potřebnou léčbu.

Speciální automobil pomůže Damiánovi se dostat nejen snáz k lékaři a na rehabilitace, ale rovněž na návštěvu příbuzných a za zážitky, které si velmi užívá a je při nich šťastný.

Příspěť můžete přes níže uvedený odkaz. Sběrka potrvá až do 19. 6. 2024.

<https://www.donio.cz/auto-pro-damiana>

VÝŇATEK Z HOMILIE
PAPEŽE FRANTIŠKA
SVĚTOVÝ DEN PRARODIČŮ A SENIORŮ
(23.6.2023)

Aby nám Ježíš vyprávěl o Božím království, používá podobenství. Vypráví jednoduché příběhy, které zasahují srdce posluchače; a tento jazyk plný obrazů se podobá jazyku, který tak často používají prarodiče se svými vnoučaty, třeba když je drží na kolenou: tímto způsobem jim předávají moudrost důležitou pro život. Když přemýšlím o prarodičích a starších lidech, o kořenech, které ti nejmladší potřebují, aby se stali dospělými, rád bych znovu přečetl tři příběhy z dnešního evangelia, přičemž bych vycházel z aspektu, který mají společný: vzájemné vyrůstání.

V prvním podobenství jde o pšenici a koukol, které rostou společně, na jednom poli (srov. Mt 13,24-30). Je to obraz, který nám pomáhá při realistickém čtení: v lidských dějinách, stejně jako v životě každého člověka, existuje soužití světla a stínu, lásky a sobectví. Dobro a zlo se skutečně prolínají, až se zdá, že jsou neoddělitelné. Tento realistický přístup nám pomáhá nahlížet na dějiny bez ideologií, bez sterilního optimismu a škodlivého pesimismu. Křesťan, oživovaný Boží nadějí, není pesimista, ale není ani naivní člověk, který žije v pohádkovém světě, předstírá, že nevidí zlo, a říká, že „všechno je v pořádku“. Ne, křesťan je realista: ví, že ve světě je pšenice i plevel, a dívá se do svého nitra a poznává, že zlo nepřichází jen „zvenčí“, že ne vždy za něj mohou druzí, že člověk by si neměl „vymýšlet“ nepřátele, s nimiž by bojoval, aby se vyhnul světlu v sobě samém. Uvědomuje si, že zlo přichází zevnitř, ve vnitřním boji, který vedeme všichni.

Podobenství nám však klade otázku: Když vidíme, že ve světě vedle sebe existují pšenice a plevel, co máme dělat? Jak bychom se měli chovat? V příběhu by služebníci nejraději vytrhali koukol hned (srov. v. 28). Je to postoj oživený dobrými úmysly, ale impulzivní, dokonce agresivní. Člověk si namlouvá, že může vytrhnout zlo vlastní silou, aby bylo čisté. Pokušení, které se tolikrát opakuje: „čistá společnost“, „čistá církev“, ale aby člověk této čistoty dosáhl, riskuje, že bude netrpělivý, nesmiřitelný, dokonce násilnický vůči těm, kdo upadli do bludu. A tak se spolu s plevelem vytrhává i dobrá pšenice a brání se lidem, aby si vyšlapali cestičku, aby rostli, aby se změnili. Naslouchejme raději tomu, co říká Ježíš: „Nechte dobrou pšenici i plevel růst společně až do doby žně“ (srov. Mt 13,30). Jak krásný je tento Boží pohled, tato jeho milosrdná pedagogika, která nás vybízí k trpělivosti s druhými, k přijímání - v rodině, v církvi i ve společnosti - slabostí, zpoždění a omezení: nezvykat si na ně s rezignací ani je neospravedlňovat, ale učit se zasahovat s respektem a vykonávat péči o dobrou pšenici s mírností a trpělivostí. Stále pamatovat na jedno: že očištění srdce a definitivní vítězství nad zlem jsou v podstatě Božím dílem. A my, když překonáváme pokušení rozdělovat pšenici a plevel, jsme povoláni pochopit, jaké jsou nejlepší způsoby a časy jednání.

(Redakčně kráceno)

Celý text: oficiální stránky Svatého stolce (www.vatican.va)

Ze života svatých žen

zpracovala
Mgr. Tereza Kahounová

část
9

PANNA MARIA, JEJÍ NEPOSKVRNĚNÉ SRDCE

PAMÁTKA 8. ČERVNA

Co znamená zasvětit se Srdci Panny Marie?

Zasvěcení se Panně Marii je způsob, jak žít radikálnějším způsobem svůj křest.

Základním a radikálním způsobem jsme už byli Bohu zasvěceni ve křtu. Stalo se to jednou provždy, je to nesmazatelné znamení. Avšak to neznamená, že křest máme prožívat jako něco statického. Ano, byli jsme pokřtěni, ale celý svůj život do skutečnosti svého křtu dorůstáme: dorůstáme do „plné postavy Kristovy“ (Fil 4,18), do „smrti a vzkříšení Ježíše Krista“ (Řím 6,3-6), abychom mohli s apoštolem Pavlem říci: „Nežiji již já, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2,20).

Podobně je to s naší svatostí: křtem jsme se už stali „svatými“, tj. zasvěcenými Bohu. Proto apoštol Pavel může psát do Říma: „Všem v Římě, které Bůh miluje a povolal do stavu svatých“ (Řím 1,7). Zároveň však na své cestě za Bohem o svou svatost teprve zápasíme. Křest ve spojení s vírou je tedy brána, která nám otevírá přístup k Bohu. Jak ale žít ze svého křtu – to je ze svého zasvěcení Bohu – co nejlépe?

Nejradikálnější a nejčistší způsob zasvěcení se Bohu žila na této zemi Ježíšova matka Panna Maria, kterou Pán předal nám, svým učedníkům, jako naši matku, ale i jako starší sestru ve víře neboli vzor pravého učedníka. Maria jako jediná z lidí nebyla zasažena hříchem, ďábel v ní neměl sebemenší podíl. Její čisté a Neposkvrněné Srdce je místem, kam nikdy nevstoupilo zlo. Jestliže se tedy zasvěcujeme Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, duchovně si přivlastňujeme její víru a čistotu jejího srdce a přijímáme „nové srdce“ (srov. Ez 36, 26). V tomto duchovním příbytku jsme chráněni před zlem. Jdeme tak tou nejlepší a nejkratší cestou, kterou můžeme skrze Krista k Bohu jít. Dorůstáme tím do plnosti našeho křtu a umožňujeme Bohu, aby nás plně posvětil a vše v nás patřilo Bohu.

Zasvěcením se Panně Marii dovolujeme Bohu, aby mohl v našem životě více působit.

Úkon zasvěcení bychom neměli prožívat jako něco, čím se budeme „vyka-

zovat“ před Bohem či před bližními. Nejde totiž o vnější úkon, ale o postoj srdce. Jinak by nám Bůh mohl říct podobná slova, jaká už zazněla ve starozákonní době: „...tento lid se ke mně přibližuje svými ústy a ctí mě svými rty, ale srdcem se ode mne vzdaluje“ (Iz 29,13). Zsvěcení z nás nečiní „lepší“ křesťany, nejde ani o nějakou zvláštní „pojistku“ nebe. Pokud není spojen se změnou smýšlení, s touhou konat ve všem vůli Boží a zcela mu patřit, je zavadivý a bezcenný.

Neměli bychom ho tedy prožívat „magicky“, jako skutečnost, která všechno vyřeší za nás, a která nás pojistí před jakýmkoli zlem. Jde spíše o hlubší disponování se vůči Bohu a o naši aktivní spolupráci s Božím působením. Po vzoru Panny Marie a s její pomocí se učíme připravovat „půdu našeho srdce“, aby byla otevřená pro Ducha Svatého; jinými slovy, aby Pán mohl přijít a „zasévat símě“ svého Slova, aby ono mohlo vyrůst a přinášet plody (Mk 4,26-29).

Jen Bůh sám nás může posvětit. Potřebuje však k tomu náš souhlas, který mu tímto zsvěcením dáváme, opření o souhlas té, v jejímž životě stejně jako v životě jejího Syna bylo jen samé ANO. Tento úkon můžeme v průběhu života mnohokrát opakovat, neboť se jedná o dynamické spolupůsobení Boží milosti a naší ochoty tuto milost přijmout.

O dalším svatém se něco zajímavého dozvíme až zase v září. Počátkem nového školního roku bude následovat představování svatých mužů. Náš zářijový svatý, který pochází z Itálie, je známý založením velkého díla „Dům úlevy v utrpení“. Ale o tom až po prázdninách :-).

PO ČEM TOUŽÍ JEŽÍŠOVO SRDCE?

Mnoho lidí touží po co nejbezprostřednějším setkání s Kristem. Rádi by zažívali vztah hlubokého a důvěrného přátelství s tím, který se rozhodl přebývat mezi námi - tak blízoučko, tak skrytý a nenápadně v Nejsvětější Svátosti. Ano, Pán Ježíš rád „přebývá se syny lidskými“, velmi rád vstupuje do našich srdcí a sám otvírá poklady svého Srdce těm, kdo po nich touží. Když ale někoho pozve k přátelství, chce s ním také sdílet svoje největší poklady a zájmy. Co to je? Na čem Ježíšovi nejvíce záleží?

PROPOJENÍ ÚCTY K JEŽÍŠOVU A MARIINU SRDCI

V prvé řadě - a o tom svědčí celé evangelium - jde našemu Pánu o slávu Jeho nebeského Otce. S tím souvisí další podstatný zájem - záchrana duší; vždyť přišel, aby nás spasil a zachránil od Zlého. Právě proto také založil Církev, vystavěnou na skále Petrově. A pak, na to nesmíme zapomenout, celé Ježíšovo dílo je spojeno s jeho Matkou, Pannou Marií. Proto náš Pán přichází se svými přáteli k Matce. „Chceš se co nejdůvěrněji spojit se mnou? Tedy pojď k mému pokladu, pojď k mé Matce!“ A tak se stalo duchovní zkušeností mnohých, že touha po spojení s Ježíšem je přivedla nakonec i k Panně Marii. Jak by také ona dvě Srdce, jež byla jedno v lásce na zemi a ještě dokonaleji jsou sjednocena v nebi, mohla být od sebe jakkoli oddělována! Ježíš Kristus je jediným Spasitelem a Prostředníkem mezi Bohem a lidmi, Maria nás přivádí k němu. A on - milující Syn - nedá se zahanbit a každému připomíná svou „závět“ z kříže: „Hle, tvá Matka.“

SPOJENÁ SRDCE

Odkazy na úctu k Ježíšovu a Mariinu Srdci bychom našli vinout se jako nit napříč celými dějinami církve. Nicméně v 17. století se objevuje na duchovní scéně Francie „učitel a apoštol liturgické úcty k Ježíšovu a Mariinu Srdci“, jak jej nazval sv. papež Pius X.; je jím sv. Jan Eudes, mj. autor nádherné modlitby, která směřuje jako pozdravení k Ježíšovu a Mariinu Srdci. Protože sv. Jan věděl, že obě Srdce jsou spojená v lásce pro běžného člověka až nepředstavitelné, oslovuje je společně v jednotném čísle jako jedno Srdce nejsvětější, nejpokornější, nejponíženější... Proto také se i v běžných domácnostech 19. a 20. století tak často vyskytovaly obrazy v „páru“: kde bylo vystaveno zobrazení Srdce Páně, nesmělo chybět podobné vypodobení Matky. Inu, toť prostá víra maličkých, kterou blahoslavlil Pán. Nebe už potom jenom potvrdilo tuto víru: když Neposkvrněná při svých zjeveních v Paříži v roce 1830 požádala o vytvoření tzv. Zázračné medailky, nesměl na ní chybět ani symbol v lásce spojených dvou Srdcí! Ve století, kdy sv. Jan Eudes konal své prorocké poslání, odehrálo se na francouzském území ještě další Božské dílo. Sv. Markéta Marie Alacoque totiž obdržela posléze do celého světa rozšířená velká poselství Ježíšova Srdce. Tušení předchozích věků opět našlo svého potvrzení a vyjádření. Vždyť už sv. Gertruda popisuje, jak se v jednom ze svých vidění tázala sv. apoštola Jana, proč nám nezanechal více zpráv o tajemstvích Srdce svého Mistra, načež on jí odvětil: „Mým úkolem bylo zapsat pro ještě mladou církev slovo o nestvořeném Slově Boha Otce, jímž se může poznání celého lidského pokolení až do konce světa dostatečně zabývat, i když je nemůže nikdo nikdy pochopit. Reč oněch oblažujících tepů je však vyhrazena novější době, aby byl už stárnoucí a v Boží lásce vychládající svět znovu rozehrát, když uslyší o takových tajemstvích.“ Také velký španělský mystik blahoslavený P. Bernardo Hoyos SJ byl ujištěn samotným vůdcem nebeského vojska sv. archandělem Michaelem, že „toto tajemství minulým věkům neznámé, nyní však

světu zjevené, tento plán v božské mysli ku prospěchu lidí od věčnosti stvořený a nyní církvi odhalený, je jeden z oněch plánů, které takřka přitahují pozornost Boha, starostlivého o naše blaho a o slávu našeho Spasitele”.

JEŽÍŠOVA „SRDEČNÍ ZÁLEŽITOST”

Ve fatimských zjeveních si znovu uvědomujeme patřičné souvislosti. Úcta k Ježíšovu Srdci nám byla představena jako záležitost zvláštní důležitosti k oslavě Boží a pro naši spásu, a také jako lék pro stárnoucí a v lásce vychladlý svět, aby znovu „omládl“ a nechal se zapálit žářem té opravdové lásky - lásky Boží. Znovu jsme u otázky, o níž už byla řeč: o co jde Ježíšovi především, po čem nejvíce touží Jeho Srdce? Fatima je jasnou odpovědí... Nejdříve tam naučil anděl tři vizionáře smírným modlitbám; celý svět zná také modlitební vsuvku k růženci: „Můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy...“ A při druhém zjevení 13. července 1917 slyší Lucie z úst Matky Boží: „Ježíš chce, aby mě lidé poznali a milovali, a ty mu máš při tom pomoci. Chce zavést ve světě úctu k mému Neposkvrněnému Srdci.“ Kromě toho měla vidění Mariina Srdce ovinutého trním, symbolem lidských hříchů. Není lepšího léku pro náš svět, než když vedle láskou planoucího božskolidského Srdce Ježíšova zazáří i Srdce Matky. Není větší a dokonalejší lásky (vyjma vzájemné lásky mezi božskými Osobami Nejsvětější Trojice), než je láska mezi Ježíšem a Marií, stejně jako není větší bolesti nad bolest Matky, když je urážen Syn, a naopak. Proto si nelze představit ani větší radost nad radost Ježíšovu, když ctíme Matku. Z toho je jasné, že není lepšího léku pro náš „starý a v lásce vychladlý“ svět, než když vedle láskou planoucího božsko-lidského Srdce Ježíšova zazáří i Srdce Matky! Jestliže neporozumíme slzám Matky, (pro něž sám náš Pán má takovou „slabost“), jestliže nepřijmeme naléhavé volání jejího mateřského Srdce, co s námi ještě může pohnout? A tak úcta k Mariinu Srdci (a s ní související smírná pobožnost prvních sobot) - nebem oznámená ve Fatimě - může být bez uzardění nazvána jako „Ježíšova srdeční záležitost”.

LÁSKA ZA LÁSKU

Oznámení pobožnosti prvních sobot má přímou návaznost na starší, v té době již zavedenou praxi pobožnosti devíti prvních pátků v měsíci, která je sice známa i dnes - ale opravdu víme, v čem spočívá její podstata? Vždyť ono tzv. „velké příslibení“ milosti šťastné smrti, s ní spojené, by mělo být jen jakýmsi takřka mimovolným, byť samozřejmým důsledkem hlubokého spojení lásky se Spasitelem, jež uvedený způsob pobožnosti v sobě nese... Vždyť podstatou tohoto každoměsíčního setkávání se s ním je smír - odprošení, náhrada za všechny urážky, nevděk, lhotejnost a nevšímavost, jíž se mu dostává (a to především v Nejsv. Svátosti). Někdo za nás položil život - a my o to nestojíme; Někdo nás nesmírně miluje, zahrnuje tolika dobry, která my sice často ochotně přijímáme (nebo také necháváme ležet ladem) - a my si ho ani nevšimneme, natož abychom vůbec poděkovali. Každá nevděčnost a urážka bolí, ale nejvíce je pocíťována, když se jí dostává ze strany přátel. Je tedy třeba myslet nejen na „ty kolem“, ale především na nás samé. Důvěrnice Srdce Páně, sv. M. M. Alacoque slyšela tuto Ježíšovu prosbu: „Na usmíření za to přistupuj ke svatému přijímání každý měsíc na první pátek“: A sama v jednom ze svých dopisů dotvrzuje: „Pán Ježíš mi přikázal, abych každý měsíc na první pátek přistupovala ke sv. přijímání a tak dávala smírnou náhradu za urážky Nejsvětější Svátosti“. Papež Pius XI. v encyklice „Misericordissimus Redemptor“ uvádí, že povinnost smíru je především záležitostí spravedlnosti (odčinění za hříchy) a lásky (odpověď na Ježíšovu zraněnou a zneváženou lásku). Ježíšovo Srdce touží po lásce, po naší odpovědi lásky... Dáme mu ji, nebo jej necháme čekat?

PROMLUVA SV. JOSEMARÍA ESCRIVÁ

1. NEDĚLE POSTNÍ ZE DNE 2. 3. 1952

ČÁST: 7

USPOŘÁDAL P. VÍT UHER

Liturgie postní doby objasňuje následky Adamova hříchu v lidském životě. Adam nechtěl být hodný Boží syn a vzepřel se proti Bohu. Současně stále slyšíme ozvěnu onoho *felix culpa* – ó šťastná vina –, kterou opěvuje celá církev na Bílou sobotu.

Když přišla plnost času, poslal Bůh na svět svého jednorozeného Syna, aby obnovil pokoj a nás lidi vykoupením z hříchu přijal za Boží syny – *adoptio- nem filiorum recipere*mus (Gal 4,5). A my tak byli uschnutí, osvoboze- ním od jha hříchu, mít účast na životě Nejsvětější Trojice. Tomuto novému člověku, tomuto novému štěpu Božích dětí (srov. Řím 6,4–5) tím umožnil osvobodit celé stvoření od zmatku a obnovit všechno v Kristu (srov. Ef 1,5–10), který ho smířil s Bohem (srov. Kol 1,20).

Tedy čas pokání. Ale jak vidíme, není to nic záporného. Postní dobu musíme prožívat v duchu synovství; dal nám je Kristus a žije v naší duši (srov. Gal 4,6). Pán nás volá, abychom k němu přišli s přáním stát se mu podobnými: Napodobujte Boha jako jeho milované děti (Ef 5,1). Tak můžeme pokorně, ale horlivě spolupracovat na Božím plánu: sjednocovat, co je rozděleno, zachraňovat, co bylo ztraceno, shromažďovat, co hříšný člověk rozptýlil, přivádět k dobrému konci, co zbloudilo, a obnovovat Bohem chtěnou svornost celého stvoření.

Liturgie postní doby v sobě má něco tragického, když nám ukazuje, co pro člověka znamená odloučení se od Boha. Ale není to poslední slovo. Poslední slovo řekne Bůh, a je to slovo výkupné a slitovné lásky, tedy slovo o našem synovství. Proto dnes opakují se svatým Janem: Hleďte, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se (nejen) smíme nazývat Božími dětmi, ale (že jimi) také jsme (1 Jan 3,1). Boží děti, bratři vtěleného Slova, o kterém se říká: V něm byl život a ten život byl světlem lidí (Jan 1,4). Jsme děti světla, bratři světla, nositelé jedinečného ohně, který dokáže zapálit srdce z masa.

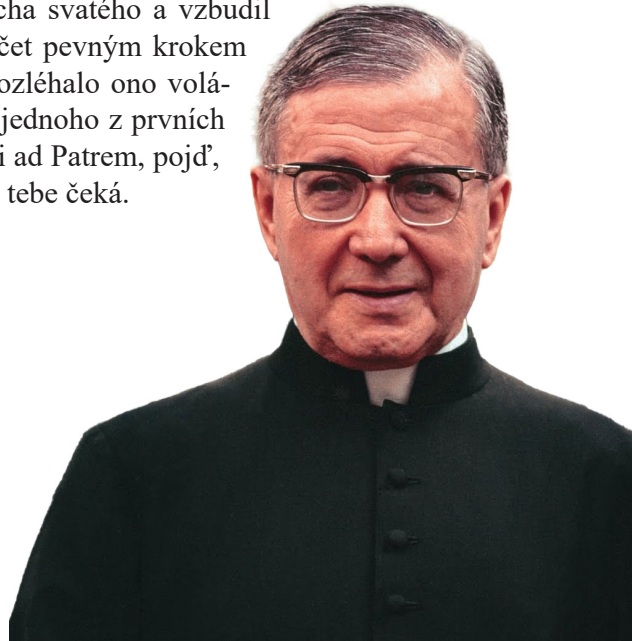
Budu pokračovat ve mši svaté; každý z nás by však měl přemýšlet, co od něho Pán očekává, jaká předsevzetí, jaká rozhodnutí by v něm chtěl půso-

bením milosti vzbudit. Když pozorujete, kolik lidské a nadpřirozené síly potřebujete ke své oddanosti a ke svému boji, připomeňte si, že Ježíš je náš vzor. Ačkoli je Ježíš Bůh, dopustil, aby byl pokoušen, abychom my neztratili odvalu a byli si jisti vítězstvím. Neboť on neprohrává bitvy. A budeme-li s ním spojeni, nikdy nepodlehne, nýbrž se budeme moci skutečně nazývat vítězi a být vítězi: hodnými Božími dětmi.

Máme žít radostně. Já jsem spokojen, ačkoli bych neměl být spokojen, když se při osobním zpytování svědomí, které nám nabízí postní doba, dívám na svůj život. Ale přesto jsem šťasten, protože vidím, že Pán ke mně znovu přichází, že je a zůstane mým Otcem. Jsem přesvědčen: vy i já uvidíme s tímto světlem a s touto pomocí milosti, co všechno musí být spáleno, a spálíme to; co musí být vytrženo, a vytrhneme to; co musí být obětováno, a obětujeme to.

Není to snadný úkol. Ale vede nás pohnutka, které se nesmíme a nemůžeme zříci: Bůh nás miluje. Dovolme tedy Duchu svatému, aby v nás jednal a očistil nás, abychom mohli obejmout Božího Syna na kříži a vstát s ním z mrtvých. Neboť radost vzkříšení vychází z kříže.

Maria, naše Matko, *auxilium christianorum*, *refugium peccatorum*, pomocnice křesťanů, útočiště hříšníků, přimluv se u svého Syna, aby nám poslal Ducha svatého a vzbudil v našem srdci rozhodnutí kráčet pevným krokem a v hloubi naší duše aby se rozléhalo ono volání, které naplňovalo pokojem jednoho z prvních křesťanských mučedníků: *veni ad Patrem, pojď, vrať se k svému Otcí, který na tebe čeká.*

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

HYMNUS *IESU, AUCTOR CLEMÉNTIÆ*

*Ježíši, zdroji vlídnosti,
naděje věčných radostí,
prameni blaha, milosti,
všech srdcí pravá rozkoš jsi.*

*Všem kajícím jsi nadějí,
dobrý k všem, kdo tě vzývají,
vlídný k těm, kdo tě hledají.
Čím však těm, kdo tě získají?*

*Ježíši, tvoje láska jen
naplní srdce pokojem,
nikdo jí není přesycen,
jen po ní žízní v srdci svém.*

*Ježíši, Lásko horoucí,
naděje duše prahnoucí,*

*hledá tě slza kanoucí
a z nitra vzdech se deroucí.*

*Bdi, Pane, stále nad námi!
Bud' naše věčné svítání.
Až převedeš svět mlhami,
tvé blaho zemi naplní.*

*Ježíši nejlaskavější,
rozkoši srdcí největší,
dobroto nejúžasnější,
tvá láska žal náš konejší.*

*Výkvěte Panny nejčistší,
všech sladká láska, Ježíši,
bud' tobě chvála nejvyšší
a vláda v rajské praříši. Amen.*

EUCCHARISTICKÁ ADORACE	MODLITBA RŮŽENCE
Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.	Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlíme každý den před mši sv. za ukončení války na Ukrajině.
KŘEST	SVÁTOST SMÍŘENÍ
Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po Velikonocích, křest pak bude uskutečněn o Velikonocích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.	Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: SV. PROKOP: po, st, čt, pá 17:25-17:50 SV. ROCH: ne 16:30-16:50, út 16:25-16:55. září-červen st od 6:30, SV. ANNA: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního přikázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka – v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i>
CÍRKEVNÍ ŠŤATEK	SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ
Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).	Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.
SVÁTOST NEMOCNÝCH	CÍRKEVNÍ POHŘEB
V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).	Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ

předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45
 2. ročník ZŠ: út 16:45
 3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: pá 14:00
 4. – 8. ročník ZŠ: čt 16:15
 9. ročník ZŠ + středoškoláci: pá 15:20

Bližší informace na webových stránkách farnosti.
 nebo e-mailem:
MiladaProvinska@seznam.cz, tel +420721128119

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

BIBLICKÁ HODINA	HOVORY O VÍŘE	POLEDNÍ ATELIÉR
Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 18:00-19:00	Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)
NÁBOŽENSTVÍ PRO DOSPĚLÉ	MODLITEBNÍ SKUPINA	
V průběhu června se nekoná, pokračování od září.	Setkání: 2. středa v měsíci v 19:00 mimo červenec a srpen	
	ÚKLID KOSTELŮ	
	Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa
Praha 3, Sladkovského nám.

filiální kostel sv. Anny
Praha 3, ul. Tovačovského

filiální kostel sv. Rocha
Praha 3, Olšanské náměstí

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři:
Cajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov

středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher
čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher

Kontakty:

farář P. ThLic. Vít Uher, ThD.:
tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

EKONOMICKÉ OKÉNKO

stav ke dni 31. 5. 2024

výše dluhu (úvěr): Kč 2.011.104,31
sbírka na splácení úvěru –4/2024: Kč 14.330, -

povinná měsíční splátka: Kč 29.324,-

č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká spořitelna

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – JEN DÍKY NIM MŮŽEME I MY DÁLE POMÁHAT.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 372–ČERVEN 2024

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic. Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč.

NEPRODEJNÉ.

PODPOŘIT FARNOST A JEJÍ POTŘEBY MŮŽETE PŘES QR PLATBU

QR Platba

Finančními prostředky pokrýváme například platby za energie, nákupy liturgických potřeb a další nezbytnosti, bez nichž by se farnost neobešla.

Za Vaše dary Vám děkujeme!